

Εφ. "Ελευθερία" Νέα,
1 Σεπτεμβρίου 1962
Τ. 141

ΕΝΔΟΞΟΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ 50ΕΤΗΡΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΙ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Πεντήκονταετία συμπληρωται, κατά τον μήνα αυτόν άφ' ης ήλυθε-ρώδη ή Μακεδονία και ύψώθη ή γαλανόλευκος σημαία εις την Χώραν του Φιλίππου και του Άλεξάνδρου. Ο Έλληνισμός δλόκληρος πανηγυρίζει και τό Έθνος σύσσωμον έορτάζει την μεγάλην και ένδοξον αυτήν έπέτειον, ένθυμίζουσα τάς πλέον λαμπράς σελίδας της Έθνικής μας ιστορίας. Τό ώραιο δνειρον μέ τό όποϊον έγαλουχήθησαν γεναί επί γενεών άπό της έπομένης της πτώσεως της Βασιλείδος των Πόλεων ένινεν ώραια πραγματικότητα. Στρατός και Ναυτικός, ύπό γενναίους άρχηγούς, έδικάωσαν τάς ένδόξους ιστορικές παραδόσεις και έμπλεαι τών έθνικών ιδανικών κατήγαγον τρόπαια έπί τροπαιών, κατστήσαντες την έποχήν έκείνην μέ τών ώραιότερων της νεωτέρας Έθνικής μας Ιστορίας.

Ζέναι Δημοσιεύσεις
Υπό του Εδαγγελικού Ιεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΛΙΑΤΗ
Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Τό Κήρυγμα της Κυριακής
Μονοπάτι είναι ή ζωή. Δεν είναι όμοιο στρωμένο μέ ρόδα. Όσο και να προσμαθήσουμε δεν μπορούμε να άποφύγουμε τή θλίψη. Κοινοποιούμε τή χαρά αλλά πολλές φορές, θέλει μάς τά μάτια μας πλημμυρίζουν άπό δάκρυα.
Πολλοί προσπαθούν να μάς άποφύγουν στή θλίψη μας. Φοβούνται μήπως χύσουν κατένα δάκρυ περισσότερο άπό τό άπόλυτα άναγκαίο. Άπό μνη και τά δάκρυα τίς περισσότερες φορές είναι φίλανα. Χύνονται γιά τή θλίψη του άτόμου μας - των δικών μας, όχι τόσο - ολά και των ξένων.
Τόν Θεόν τόν θέλουμε δυστυχώς μόνο όταν Τόν έχουμε άνάγκη, όταν περνάμε άπό δυσκολίες και οι συνάνθρωποι μας μέ δίδουν πολύ λήγη προσοχή. Ένα κοριτσάκι κατάρμαζε όταν άκουε τίς βροντές κι έβλεπε τίς άστρατέες. Η μητέρα της την συμβούλευσε σε τέτοιες περιπτώσεις να προσεύχεται. Σε μία τέτοια περίπτωση ήλθε τό κοριτσάκι άπογοητευμένο στή μητέρα τόν λέγοντας: «Δοκίμασε, Μαμά, την προσευχή την ώρα τόν κινδύνου, αλλά δεν αίσθανήκα καμμία άνακούφιση. Η μητέρα τότε στράφηκε στο κοριτσάκι της και της λέγει: «Δοκίμασε, παιδί μου, να προσεύχεσαι όταν ό ήλιος λάμπη, να δοίμε όν φορηθής όταν βροντά. Τό έκαμε. Και όταν βρέθηκε άνάμεσα σε κακοκαιρία στράφηκε στή μαμά της λέγοντας: «Τό να προσέδχεσαι κανείς όταν ό ήλιος λάμπη, είναι τό καλύτερο μέσο να μη φοβάται μέσα στίς θέελες». Σπουδαίο μάθημα γιά τόν καθένα μας. Τόν Θεό μή περιμένεις να Τόν πλησιάσεις μόνο σε κάποια θέελα της ζωής σου. Πλησίασε Τόν τώρα από ελπία καλά, να είσαι βεβαίος δι δεν θα φορηθής τό δάκρυ τού πόνου και της θλίψεως.
Αλλά ό Θεός όμως μάς πλησιάζει κατά ένα ιδιαίτερο τρόπο, όταν βρισκόμεθα σέ κάποιο άδιέξοδο, στο κρεβάτι τού πόνου, όταν περνάμε οικονομικώς και παρ' ανθρώποις τοίς νούν έχουσι».

Η Έλλάς, ή γέννησις του έθνικού μεγαλείου, άπέδειξε διά μία άκόμη φορά όν έ αποτελεί την κοίτη των μεγάλων έμπνεύσεων, τών ισχυρών συγκινήσεων τών ώραιών έξορμήσεων. Η Έλληνική τρισηχλιετής Ιστορία, μάς διδάσκει μέ τό πλήθος τών μεγάλων και ένδοξων έπέτειων, όν τέλει τό τελειότερον δί-δαγμα κοινωνικού, πατριωτικού, έθνικού και ιδιωτικού βίου, πρός εκείνους οι όποιοι δύνανται να έννοούν τάς ιστορικές άληθείας και να έπωφεύονται άπ' αυτές. Και διδάσκει ή Ιστορία όν διά τόν Έλληνα δεν ύπάρχει τίποτε άλλο περισσότερο τίμιον και άγιο από την άγάπη πρός την Πατρίδα, διά την όποιαν όνθεί-ος Πλάτων έγραψεν όν «Πατρός τε και μητρός και τών άλλων προγόνων άπάντων τιμώτερον έστιν ή Πατρίς και σεμνότερον και άγιώτερον και έν μείζονι μοίρα και παρ'

ΤΟ ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Είς τόν τελευταίον Νόμον περί Διοικήσεως ό δόσιος κατετέθη εις την έπιτροπήν έξουσιοδοτήσεως και ήδη ψηφίζεται έχει προτεθή παρά τού Υπουργού τών έσωτερικών μία διάταξις διά της όποιας παρέχεται τό δικαίωμα εις τόν Υπουργόν να προβή εις την κατάργησιν άρισμένων έπαρχιών.
Δέν γνωρίζομε άν εις άλλας περιοχές της πατρίδος μας, όπου λειτουργούν γραφεία έπαρχών, συντρέχουσιν λόγοι κατάργησώς ναι των όν εκ της τοιαύτης ενεργείας δεν παρεμποδίζει ή κρατική μηχανή.
Εκείνο τό όποιον θέλομεν να έπισημόνομεν διά τού παρόντος σημειώμα-τος είναι τό γραφείο έπαρχου Φιλιατών.
Τό γεγονός δέ ότι ή ΔΕΗ έπέξέτεινε κατά τά

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΔΕΗ

Τελευταίως ή νέα Διοίκησης της ΔΕΗ δι' άποφάσεώς της έξήρεσε τόν έβδομαδιαίον έπαρχιακόν τύπον της διαφημίσεως τού έργου της χάριν οικονομικών.
Ο έπαρχιακός όμως τύπος ό όποιος έρχεται πρώς τοίς κυκλοφορούντων ήμερησίων έφημερίδων εις την ύπαιθρον Έλλάδα έπρεπε να προσεχθή ιδιαίτε-ρως και να προτιμηθή μά-λιστα.
Τό γεγονός δέ ότι ή ΔΕΗ έπέξέτεινε κατά τάς τελευταίως ή νέα Διοικήσεις της ΔΕΗ δι' άποφάσεώς της έξήρεσε τόν έβδομαδιαίον έπαρχιακόν τύπον της διαφημίσεως τού έργου της χάριν οικονομικών.
Ο έπαρχιακός όμως τύπος ό όποιος έρχεται πρώς τοίς κυκλοφορούντων ήμερησίων έφημερίδων εις την ύπαιθρον Έλλάδα έπρεπε να προσεχθή ιδιαίτε-ρως και να προτιμηθή μά-λιστα.
Τό γεγονός δέ ότι ή ΔΕΗ έπέξέτεινε κατά τάς τελευταίως ή νέα Διοικήσεις της ΔΕΗ δι' άποφάσεώς της έξήρεσε τόν έβδομαδιαίον έπαρχιακόν τύπον της διαφημίσεως τού έργου της χάριν οικονομικών.
Ο έπαρχιακός όμως τύπος ό όποιος έρχεται πρώς τοίς κυκλοφορούντων ήμερησίων έφημερίδων εις την ύπαιθρον Έλλάδα έπρεπε να προσεχθή ιδιαίτε-ρως και να προτιμηθή μά-λιστα.
Τό γεγονός δέ ότι ή ΔΕΗ έπέξέτεινε κατά τάς

Ο ΝΕΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ

Αφίχθη και άνελάβεν καθήκοντα εις τό ένταθα Γυμνάσιον, προαχθείς κατ' άπόλυτον έκλογήν εις τόν βαθμόν τού Γυμνασιάρχου ό κ. Σωτήριος Χουλιάρης.
Ελπίζομεν όν ό κ. Χουλιάρης θα έκδηλώ-σιν τόν βαθμόν Ηπειρω-τισμόν τόν μέ τάς ένεργείας διά την θεμελίω-σιν τού νέου Διδακτηρί-ου τού Γυμνασίου.
Και υπό τάς προϋποθέσεις αυτές ή στήλη τού εΐχεται τό «καλώς ώρισες».

Μέ ιδιάζουσιν μεγαλοπρέπειαν έτελέσθη την παρελθούσαν Κυριακήν εις τόν ένταθα Ιερόν Ναόν δοξολογία επί τή 50ετηριδι των βαλκανικών πολέμων, της έορτής τού έφένδρου πολέμου και της πολεμικής άρετής των Έλλήνων.
Μετά την δοξολογίαν εις τόν πρό τού μνημείου τού άγνώστου στρατιώτου κατετέθησαν στεφάνοι και έν συνεχεία ώμίλησεν ό κ. Ι. Διαμάντης υπάλληλος τού Νομαρχείου, τόν λόγον τού όποιου και δημοσιεύομεν κατωτέρω.
Μέ εξαίρετικήν μεγαλοπρέπειαν έορτάζεται σήμερα εις όλόκληρον την χώραν ή 50 έπέτειος των Βαλκανικών πολέμων, ως και ή ήμέρα τού έφένδρου πολέμου και της πολεμικής άρετής των Έλλήνων.
Η Έλλάς, ή Ιστορία, ή δόξα πάντε χιλιάδων χρόνων θά στεφανώσουν σήμερα μέ την άσπρη της έθνικής ευγνωμοσύνης τούς πολεμιστάς όλων των Έλληνικών αιώνων οι όποιοι ήγωνίσθησαν και έθυσίασθησαν διά την ειρήνην και την έλευθερίαν.
Δικαία ή τιμή. Διότι οι Έλληνες πολεμιστάι όποτε έκλήθησαν να υπερασπίσουν ένόπλιως την ύπαρξιν της Έλλάδος ή έπράξαν προθύμως και χάρις εις τάς ήρωϊκάς έξορμήσεις των εις τόν στίβον έπικών άγώνων ή έλληνική φυλή άνεδείχθη εις μία έν τών πλέον δραστηρίων φυλών τού άρχαίου κόσμου και ήδυνήθη να φθά-σιν επανέλληρμένως εις ύψισ-στα σημεία οικονομικής, πνευματικής και πολιτικής άκμής και διά μέσου συνεχών σκλη-ρών άγώνων να έπιζήση μέ-χρι σήμερα.
Ο Έλληνας πολεμιστής διεκρίθη πάντοτε διά την άγά-πην του πρής τής έλευθερίας, την άκντοβηρότητα άτομικήν προσηλικότητα του, την εύφρονην, τό πνεύμα πρωτοβου-λίας και την εύκολον προσαρ-μογήν εις τάς έκάστοτε συν-θήκας. Υπεράνω όλων όμως έχει την παράφορη προσήλω-σιν εις την ιδέαν της ειρήνης οι Έλληνες έπολέμησαν πάντοτε διά την υπερασπίσιν της έλευθερίας της Πατρίδος τού πολιτισμού και των ύψηλών ιδαν-ικών τού έλληνοχριστιανικού πολιτισμού. ούδέποτε όμως είχαν έπιθετικότητα ή κακακτη-κός βίαιες έναντιον οιοδήποτε. Άντιθέτως, μέ την άπαράμυλλον σύνδεσιν τών άρε-τών της σοφίας και της άνδρείας έδωσαν ένα έπιβλητικό παρόν εις όλα τά προσκλητή-ρια της έλευθεράς ανθρωπότη-τος και ήσάθησαν πάντοτε ως υπέρτατον καθήκον των να εφίσκουνται εις την υπη-ράσιν τού Δικαίου της άνθρώ-πότητος.
Πανάρχην προσταγή της Ιστορίας τούς έχει τάξει ως ένα προμαχόντα άδιαλείπτων θυσιών εις τόν θάνατον της έλευθερίας και της ειρήνης. Η πολεμική άρετή είναι τό βάθρον της υπάρξεως τού Έθνους. Είναι ή λαμπροτέρα κληρονομία του.
Και έν τούτοις μία πάλη διαρκεί κατ' άδυσόπιστον: μεταξό-μιας καθήλικτης ζωής και ένός έντιμου θανάτου υπήρξεν από αιώνων τό ύψηλό-τερον ιδέωδες των Έλλήνων οι όποιοι τοποθετημένοι μέ άκλόνη-τον πιστήν και συνέπειαν εις τό πλευρόν τού έλευθερου κό-σμου, ύψώνονταν σαν ένας ζωντανός κυματοθραύστης έπάνω εις τόν όποιον συντρίβ-νται αι δυνάμεις της βίας και βαρβαρότητος.
Ειρήνη και έλευθερία ύπέρ-ξαν εις όλους τούς αιώνας αι κορυφαί τών ιδανικών των Έλλήνων πολεμιστών, αλλά ούδέποτε έθυσίασαν την έλευ-θερίαν χάριν της ειρήνης. Διό-τι ή ειρήνη δεν έχει νόημα

νόημα όταν δεν είναι θεμελι-ωμένη εις μίαν έλευθεράν άξι-πρεπή και έντιμον ζωήν. Υ-παύθα Ιερόν Ναόν δοξολογία επί τή 50ετηριδι των βαλκανικών πολέμων, της έορτής τού έφένδρου πολέμου και της πολεμικής άρετής των Έλλήνων.
Μετά την δοξολογίαν εις τόν πρό τού μνημείου τού άγνώστου στρατιώτου κατετέθησαν στεφάνοι και έν συνεχεία ώμίλησεν ό κ. Ι. Διαμάντης υπάλληλος τού Νομαρχείου, τόν λόγον τού όποιου και δημοσιεύομεν κατωτέρω.
Μέ εξαίρετικήν μεγαλοπρέπειαν έορτάζεται σήμερα εις όλόκληρον την χώραν ή 50 έπέτειος των Βαλκανικών πολέμων, ως και ή ήμέρα τού έφένδρου πολέμου και της πολεμικής άρετής των Έλλήνων.
Η Έλλάς, ή Ιστορία, ή δόξα πάντε χιλιάδων χρόνων θά στεφανώσουν σήμερα μέ την άσπρη της έθνικής ευγνωμοσύνης τούς πολεμιστάς όλων των Έλληνικών αιώνων οι όποιοι ήγωνίσθησαν και έθυσίασθησαν διά την ειρήνην και την έλευθερίαν.
Δικαία ή τιμή. Διότι οι Έλληνες πολεμιστάι όποτε έκλήθησαν να υπερασπίσουν ένόπλιως την ύπαρξιν της Έλλάδος ή έπράξαν προθύμως και χάρις εις τάς ήρωϊκάς έξορμήσεις των εις τόν στίβον έπικών άγώνων ή έλληνική φυλή άνεδείχθη εις μία έν τών πλέον δραστηρίων φυλών τού άρχαίου κόσμου και ήδυνήθη να φθά-σιν επανέλληρμένως εις ύψισ-στα σημεία οικονομικής, πνευματικής και πολιτικής άκμής και διά μέσου συνεχών σκλη-ρών άγώνων να έπιζήση μέ-χρι σήμερα.
Ο Έλληνας πολεμιστής διεκρίθη πάντοτε διά την άγά-πην του πρής τής έλευθερίας, την άκντοβηρότητα άτομικήν προσηλικότητα του, την εύφρονην, τό πνεύμα πρωτοβου-λίας και την εύκολον προσαρ-μογήν εις τάς έκάστοτε συν-θήκας. Υπεράνω όλων όμως έχει την παράφορη προσήλω-σιν εις την ιδέαν της ειρήνης οι Έλληνες έπολέμησαν πάντοτε διά την υπερασπίσιν της έλευθερίας της Πατρίδος τού πολιτισμού και των ύψηλών ιδαν-ικών τού έλληνοχριστιανικού πολιτισμού. ούδέποτε όμως είχαν έπιθετικότητα ή κακακτη-κός βίαιες έναντιον οιοδήποτε. Άντιθέτως, μέ την άπαράμυλλον σύνδεσιν τών άρε-τών της σοφίας και της άνδρείας έδωσαν ένα έπιβλητικό παρόν εις όλα τά προσκλητή-ρια της έλευθεράς ανθρωπότη-τος και ήσάθησαν πάντοτε ως υπέρτατον καθήκον των να εφίσκουνται εις την υπη-ράσιν τού Δικαίου της άνθρώ-πότητος.
Πανάρχην προσταγή της Ιστορίας τούς έχει τάξει ως ένα προμαχόντα άδιαλείπτων θυσιών εις τόν θάνατον της έλευθερίας και της ειρήνης. Η πολεμική άρετή είναι τό βάθρον της υπάρξεως τού Έθνους. Είναι ή λαμπροτέρα κληρονομία του.
Και έν τούτοις μία πάλη διαρκεί κατ' άδυσόπιστον: μεταξό-μιας καθήλικτης ζωής και ένός έντιμου θανάτου υπήρξεν από αιώνων τό ύψηλό-τερον ιδέωδες των Έλλήνων οι όποιοι τοποθετημένοι μέ άκλόνη-τον πιστήν και συνέπειαν εις τό πλευρόν τού έλευθερου κό-σμου, ύψώνονταν σαν ένας ζωντανός κυματοθραύστης έπάνω εις τόν όποιον συντρίβ-νται αι δυνάμεις της βίας και βαρβαρότητος.
Ειρήνη και έλευθερία ύπέρ-ξαν εις όλους τούς αιώνας αι κορυφαί τών ιδανικών των Έλλήνων πολεμιστών, αλλά ούδέποτε έθυσίασαν την έλευ-θερίαν χάριν της ειρήνης. Διό-τι ή ειρήνη δεν έχει νόημα

τερο μήνυμα έλπίδων μέ την πρώτην νίκην κατά τού φασιζμού και εσάφωσαν εις τά βουνά της Βορείου Ηπει-ρου τά κατακτητικά σχέδια των δυνάμεων της βίας.
Δέκα χρόνια άργότερα ή Έλλάς έπραγματοποίησε την πρώτην έπίσημη νίκην των έλευθερών ανθρώπων έναντιον τού διεθνούς κομμουνισμού, τού όποιου την ξενοκίνητον έμπροσθοφυλακήν συντηρί-ον ό έλληνικός στρατός κατά την γιγαντιαίαν έξορμήσιν του εις τά όρη Γράμμος και Βίτσι έ-πί της όροσειράς της Πίνδου. (Συνέχεια εις την 2 σελ.)

Επί τή άφιξει ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Π ρ ό ς
Τόν Λαόν τού Νομού Θεσπρωτίας
Μέ συγκίνησιν πατώ πάλιν τά ιερά χώ-ματα της Ηπείρου.
Θωρώ μεγάλην μου τιμήν διότι ή Κυ-βέρνησις μου άνέθεσεν την Διοίκησιν τού Νομού Θεσπρωτίας. Θά καταβάλλω όλας μου τάς δυνάμεις διά να ύπηρετήσω μετά τών έκλεκτών σεναργάτων μου τόν πολυ-παθή αλλά υπερέφανον άκριτικόν πληθυσ-μόν της Θεσπρωτίας.
Η ευημερία, ή πρόοδος και ή ευτυχία όλων των κατοίκων θά είναι ή άποκλειστι-κή μου μέριμνα. Η αΐρα των ιερών βρά-χων τού Σουλίου και τού Ζαλόγγου θά μέ ένδυναμώνη εις τό καθήκον. Θά παρακο-λουθώ όλα τά έκτελούμενα έργα και θά είσηγηθώ εις την Κυβέρνησιν την κατά τό δυνατόν, ιδιαίτεράν ένίσχυσιν πρός βελ-τίωσιν τού βιοτικού έπιπέδου των κατοί-κων τού Νομού. Η Νομαρχία και όλοι αι δημόσιαι ύπηρεσίαι θά είναι πάντοτε εις την ύπηρεσίαν όλων των πολιτών μέ πνεύ-μα άγάπης, στοργής και δικαιοσύνης.
Αποκαλύπτομαι πρός τών οικογενειών των θυμάτων πολέμου και τού ξενοδούλου κομμουνισμού. Τιμή ιδιαίτερος τούς άνα-πήρους μας. Χαιρετίζω τούς άγωνιστάς της Έθνικής Άντιστάσεως οι όποιοι εις τά κρίσιμα χρόνια, έκράτησαν ύψηλά την Ση-μαίαν της Έλληνικής Πατρίδος. Είς τούς Αξίωματικούς, Υπαξιωματικούς και στα-τιώτας μας οι όποιοι άγρυπνούν εις τά σύ-νορα άπευθύνω τούς έθνικούς μου χαιρετι-σμούς.
Μέ πρωτοπόρους τούς έκπαιδευτικούς μας, τούς άφανείς αυτούς έθνοφύλακας, κα-λούμεθα πάντες να αξιοποιήσωμεν τάς θυ-σίας των ήρώων μας και να δημιουργήσω-μεν τάς προϋποθέσεις της έθνικής μας άνα-γεννήσεως.
Ριζωμένοι εις την γήν των πατέρων μας άς συνεχίσωμεν εργαζόμενοι διά την πρόοδον και την ευημερίαν τού τόπου μας.
Πιστοί εις τάς έθνικές και χριστιανι-κάς μας παραδόσεις άς ένώσωμεν κάθε προ-σπάθειαν μας διά τό μεγαλείον της φιλά-της Πατρίδος.
Ηγουμένιστα 11-10-1962
Ζήτω ή Έλλάς, Ζήτω ό Βασιλεύς
Ζήτω ό Λαός τού Ν. Θεσπρωτίας
Ο Νομαρχης Θεσπρωτίας
ΚΟΣΜΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣ ΠΕΡΙΝΟΣ

Γλυκά ή καμπάνα τού χωριού σημαίνει έσπερινό και ό παπά — Γιώργης κάθεται στήν έκκλησία, προσμένει γιά να φανής, πατέρα μου, από τό κοντινό τό μαγαζί, να ψάλετε οι δύο συναχωμένοι.
Κι' έγω, παιδί, σαν άγροικό, μέ ήλιο ιερό τρέχω κοντά σας να σταθώ και να ίσοκριτήσω και μέ φωνούλα καθαρή κοιτάζω όσο μπορώ τόν ήχο πός να θυμηθώ και να σας βοηθήσω.
Και σαν τελειώση ό έσπερινός και βγώδω, όλωνών άμαρταλοί ποφ φύγωμεν; θά πη ό παπάς και πάλι και μέ ύψωμένη τή φωνή «γεννήματα έχιδνών» θ' άποκαλέση τούς κακούς, κουνώντας τό κεφαλί.
ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

50ΕΤΗΡΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΠ. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Ο θρίαμβος εκείνων των ελληνικών όπλων υπήρξε με γρήγορη σημασία, διότι από τότε άρχισε να καθορίζεται η μορφή της μελλοντικής κινητοποίησης των ελευθέρων λαών προς αντιμετώπιση της ερυθράς απειλής, από έτερου δέ έματάσσε την απόπειραν του κομμουνιστικού ιμπεριαλισμού όπως κατέληξε και κυριάρχησε επί της Μεσογείου.

Η νίκη αυτή δεν υπήρξε νίκη Έλλήνων έναντι άλλων Έλλήνων εις ένα έμφύλιον πόλεμον, ως ισχυρίζεται η κομμουνιστική προπαγάνδα, αλλά νίκη των Ελλήνων έναντι των σλαβικών επιδρομών ή όποια είχε προσλάβει την πλέον επικινδύνου μορφήν της άμμεσου επίθεσως των άρειδών βοραιοευρωπαίων και έξωθεν καθοδηγούμενων, έλληνοφώνων όργάνων της.

Ο Άγών κατά του κομμουνισμού υπήρξε άγών εθνικός και διά τον λόγον τούτον όλόκληρος ό στρατός και όι κάτοικοι της υπαίθρου διά τον Μ.Α.Υ. και Τ.Ε.Α. έπολέμησαν κατά των συμμοριτών. Διά τούτο και η Έλληνική κοινωνία ήρνήθη να άκολουθήσει την εθνικήν αντίστασιν με άποτέλεσμα να μή σημειωθεί η παραμικρά επαναστατική έκδήλωσις. Ο Έλληνικός λαός ήρνήθη να προσχωρήσει εις την αντίστασιν και ούτως άυτή άντί να έξελιχθή εις επανάστασιν άπεμεινώθη και έξεφυλισθη εις ένα ξενονικητόν και άποικιστικόν ξενοσχημένο ν ληστοσυμμοριακόν κίνημα τό όποιον είχε τάξει ως σκοπόν την καταστροφήν της Έλλάδος.

Δέν υπήρξε εθνικός διχασμός. Ο Άγών κατά των κομμουνιστών ήτο άγών του Έθνους κατά του Σλαβισμού.

Με την νίκη της κατά

των συμμοριτών ή Έλλάς διέσωσε τον Χριστιανισμόν, την Δημοκρατίαν, τον άνθρωπισμόν και τον πολιτισμόν, από τον κομμουνισμόν, ό όποιος έξέφρασεν την Τυραννίαν, την άθείαν, τον όλόκληροτισμόν, την άπανθρωπιάν και την βαρβαρότητα. Διά τούτο ή νίκη της ήμέρας άυτής δεν υπήρξε μόνον νίκη των Ελλήνων κατά των άνδελήνων, αλλά και νίκη των αινών ιδεωδών της Έλλάδος και τά όποια σημερινά είναι ιδεώδη όλων των ελευθέρων ανθρώπων της Γής οι όποιοι γνωρίζουν ότι εις τον άγώνα έναντι του σλαβοκομμουνισμού ή Έλλάς έχει ταχθή έδώ ως μια άδάμαστος προφυλαχή.

Ίδού διατί ή σημερινή ή μέρα έχει μεγάλην σπουδαίότητα διά την Έλλάδα. Πανηγυρίζομεν τους θριάμβους των Ελλήνων πολεμιστών εις όλους τους αιώνας και τιμώνμεν τους θρυλικούς ήρωας, οι όποιοι έφραξαν με τά στήθη των τον δρόμον των σλαβοκομμουνιστών επιδρομών.

Η πανωλεθρία την όποιαν υπέστησαν τότε οι όρδοι του ξενονικητού κομμουνισμού υπήρξε μιά δυνήρά και διδακτική προειδοποίησις προς τους από Βορρά έχθρους της Έλλάδος και ότι ή χώρα άυτή θά σταθή άλύγιστη ενώπιον της σλαβοκομμουνιστικής βίρας και θά είναι εις πάσαν στιγμήν έτοιμη να μή διστάσει πρό ούδηςποτε κινδύνου. Διότι οι Έλληνες πολεμιστάι και μιαζί τους όλόκληρο τό Έθνος ΑΓΡΥΠΝΟΥΝ.

Δέν θά πτοηθή ή Έλλάς από τάς βαναύσους άπειλάς που έκτοξεύοντα από έξωθεν.

Διότι ή Έλλάς δέν στηρίζεται εις την έφημερον ύλκήν ισχύν των πυραύλων, αλλά εις την γιγαντιαίαν ήθικήν δύναμιν αινώνιδων ιδεωδών, τά όποια είναι στερεωμένα επάνω εις τον τρομερόν νομόν της αείωνας ζωής.

Ο δέ δρόμος της θυσίας οδηγεί πάντοτε την Έλλάδα προς την νίκην και την δόξαν. Παρά τάς άπειλάς, παρά τάς πληγάς της από τον μακροχρόνιον άγώνα της έναντι του σλαβοκομμουνισμού ή τόσον δοκιμασθείσα, ή τόσον δοκιμασθείσα Έλλάς έπανευρίσκει την γαλήνην και ξεκινά διά την άνασυγκρότησιν της. Πραγματοποιεί τεράστια βήματα ειρηνικής πρόόδου εις όλους τους τομείς της Έθνικής ζωής. Το μέλλον είναι φυλήν μας άνοίγεται εύρύτατον. Μία νέα περίοδος Έλληνικών θριάμβων άνοίγεται ενώπιόν μας.

Τό δνείρον μιας Έλλάδος ισχυράς και ευημερούσης άρχίζει να προβάλλη υπό άριστους οίανους εις τον όρίζοντα.

Ενώ όμως βαδίζομεν τον δρόμον της πρόόδου ή τή πλατείαν μιας έποχής, όπου ή έλευθερία και τά δικαιώματα του πολίτου είναι άπολύτως σεβαστά, δίπλα μας τά άδελφά μας της Βορείου Ηπείρου ύπομένουν καρτερικά τάς τρομοκρατικές άλβανικές βαρβαρότητας που άποβλέπουν εις την έθνολογικήν άλλοίωσιν του έλληνικωτάτου τούτου τμήματος και άναμένουν άδούλωτοι σκλάβοι με άσβεστον την σπίθα της έλπίδος την ήμεραν εκείνην που θά όλόκληρωθή τό όνειρό τους και ό πόνος τους θά γίνη τό άσμα της άπολυτρώσεώς των και ώς Έλληνες έχομεν χρέος να μή τό ξεχνούμε.

Οι πολεμιστάι που έδόξαν στην Έλλάδα κατά την ιστορικήν νίκη της 29ης Αύγουστου του 1949 εις τον Γράμμον και Βίτσι είθε να είναι οι ίδιοι που θά χάρισουν την έλευθερίαν εις τους θλιμένους άδελφούς μας της Βορείου Ηπείρου.

Από τά βάθη των αινών αι σικαί των προγόνων μας παρακολουθούν υπερήφανα και παροικολοουσιν υπερήφανα και άγέρωχα την πορείαν μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

στο ζήτομε να κάμη τό κοινό και τό άνθρωπίνως δυνατόν Νά ξεπνήσουμε πιά. Νά μή ζητούμε από τον Χριστό, να κάμη άπλώς εκείνο που καί έμείς μπορούμε να κάνουμε. Αν ό Χριστός, χωρίς να Τού ζητήσθ ήδωσε ζωή στο νεκρό παιδί, φαντάσσοι τί θά κάμη στη δική σου τη ζωή, μία και Τού τό ζήτησης με πίστι.

Δέν είναι παραμυθία ή ιστορία ατή, αλλά γεγονός ιστορικό. Αν ήσαν κομμουνιστές οι σταματόσες όπως σταματά με την άπλη παρδόσι του παιδιού στη μητέρα του, αλλά θά είχε ένα σωρό πενηντάδες του

μεταθανάτιον κόσμον—πραγμα που ό Κόριος, δέν θέλησε να μάς άποκαλέψη, γιατί είναι τόσο πέραν της παρούσης νοημοσύνης μας, που καί να μάς τον περιέγραφε, δέν θά μπορούσαμε να τον εκτιμήσουμε δέντως.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ:

Όστις επιθυμεί να λάβη έν αντίκτυπον του βιβλιαρίου «Πώς ένας Γκαγκάτερ γνάρισε τον Χριστόν» και τό τεύχος των κληρονόμων της Κριακής της προηγουμένης μηνός ή σωρείται το κατά Ιωάννην Εδαγγέλιον εις άπλην νεοέλλη νικήν γλώσσαν, άς μάς γράψι εις την διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις ό Λαοετός», Γραμμα τοθούρι 387 ΑΘΗΝΑΙ.

21ον Κ.Τ.Ε.Α. Θεσσαλονίκης

Έδρα Έγνομενίτσα

Αριθ. Πρωτ. 459

Πρόσκλησις

Καλούνται οι μέτοχοι του 21ου Κ.Τ.Ε.Α. Θεσσαλονίκης εις Γενικήν Συνέλευσιν διά την 21ην Οκτωβρίου 1962 ήμεραν Κυριακήν και ώραν 10 Π.Μ. συνερχομένην εις τά γραφεία του Κ.Τ.Ε.Α. προς έγκλησιν.

1ον Πρόεδρον του Δ. Συμβουλίου.

2ον) μελών του Διοικ. Συμβουλίου.

Μή επιτυχονμένης άπαρτίας ή Συνέλευσις θέλει επαναληφθή την 31ην Οκτωβρίου 1962 ήμεραν Τετάρτην και ώραν 10 Π.Μ.

Μή επιτυχονμένης άπαρτίας καί πάλιν ή Συνέλευσις θά επαναληφθή την έπομένην ήμεραν Πέμπτην με τον παρόντων άριθμόν μετόχων.

Ηγουμενίτσα τη 9-10-1962

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ.

Δέν θά τους διαψεύσωμεν

Όχι.

Ζήτω τό Έθνος

Ζήτωσαν οι Βασίλει

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Προσφέρει την πρόθυμον εξυπηρέτησιν του εις όλους τους άπευθυνομένους προς αύτό, δι' όλας τάς τραπεζικάς εργασίας.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Δέχεται καταθέσεις επί προθεσμία με τόκον 6,1]2ο]ο καί φέρει εις γνώσιν των μεταναστών ότι, ούτοι δύνανται να άποστέλουν τάς οικονομίας των άπευθείας εις αύτό προς κατάθεσιν καί θά λαμβάνουν ταχυδρομικάς την σχετικήν άπόδειξιν.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

1962

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 500.010.000 ΔΡΑΧ.

ΤΟΚΟΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ 6,5%), ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

Έξαιρετικόν δικαίωμα δανεισμού 70% της άξίας των όμολογιών (Κατόπιν της ύπ' αριθ. 1247)3)24-7-62 άποφάσεως της Νομισματικής Έπιτροπής).

*

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 18 ΜΕΧΡΙ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

εις όλα τά Καταστήματα καί Έποκαταστήματα των Τραπεζών, τό Ταχυδρομικόν Ταμειυτήριο καί τά Χρηματιστικά Γραφεία Αθηνών.

"ΑΥΛΟΣ"

TITAN

ΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.
- ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
- ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
- ΠΑΡΑΓΩΓΗ 200.000 ΤΟΝΝΩΝ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΠΙΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝΝΟΝ ΔΡΧ. 90

TITAN